

Federatienieuws

VOORZITTERSCOLUMN

Jinek

Stel u bent internist, chirurg, kinderarts of huisarts en u leest de plannen voor de zorg, die minister Bruins naar de Kamer heeft gestuurd. Daarin staat dat uw werkzaamheden in de toekomst, gezien de tekorten in uw specialisme, mogelijk door anderen, wellicht zelfs niet medisch geschoolden, kunnen worden gedaan.

Onbestaanbaar denkt u? Waarschijnlijk wel en het land zou te klein zijn. Veel medici in praatprogramma's die het grote belang van hun werk nog eens aangeven: bevorderen van de gezondheid van hun patiënten, waar zij bij uitstek voor zijn opgeleid. De KNMG zou zich flink roeren namens alle federatiepartners. En minister Bruins zou zich nog wel drie keer bedenken vooraleer hij zoiets doorzet.

Maar wat is nu het geval? Zijn collega op Sociale Zaken, minister Koolmees, dreigt hier (opnieuw) mee in zijn recente brief naar de Kamer.¹ Achterstanden in herbeoordelingen van arbeidsongeschikten moeten worden opgelost. Deze worden nu (nog) verricht door verzekeringsartsen, die hierin zijn gespecialiseerd. De minister sluit in ultimo niet uit dit door niet-medici te laten verrichten. Gevalletje nood breekt wet, waar veel dedain naar onze beroepsgroep uit spreekt. En dat nota bene in het jaar van ons 50-jarig jubileum, dat we 14 maart hopen te vieren.

Alsof ook wij als dokters, werkzaam in het domein arbeid en gezondheid, niet een essentiële bijdrage leveren aan de gezondheid van mensen die door ziekte hun werk (dreigen te) verliezen en alles wat daarbij komt kijken. Als beoordelende dokters faciliteren wij daar-

naast optimale gezondheidszorg omdat de patiënt nooit iets achter hoeft te houden bij de curatief werkzame collega uit angst dat hij later door dezelfde collega wordt beoordeeld voor een voorziening of uitkering. De strikte scheiding begeleiding/behandeling vs controle, die in Nederland zeer wordt gewaardeerd. En waardoor huisartsen en andere collega's het niet nog drukker hebben dan nu al het geval is.

Hoe zijn die achterstanden in herbeoordelingen nu eigenlijk ontstaan? Daarvan geeft de uitzending van Nieuwsuur van 10 februari jl. een mooi overzicht.²

Kort door de bocht komt het erop neer dat UWV, de grootste werkgever voor verzekeringsartsen in Nederland en ook het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (met jarenlange snoeiharde bezuinigen) onvoldoende hebben geanticipeerd op het dreigende tekort aan verzekeringsartsen, dat jaren geleden al werd signaleerd en gerapporteerd door het Capaciteitsorgaan. Hiermee zijn ze dus zelf debet aan de huidige situatie met een groot tekort aan verzekeringsartsen.

En moeten wij ons als verzekeringsartsen dan nu aan het einde van de rit ook nog eens laten marginaliseren door ons per wet uit arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen te laten schrijven? Lijkt mij een heel slecht plan, minister Koolmees, dat zieke werknemers zeer gaat schaden. Hopelijk gaat u dit niet serieus doorzetten. En anders zien we elkaar wel aan tafel bij Jinek.

De voetnoten vindt u bij deze column op medischcontact.nl

“

ROB KOK



Moet de verzekeringsarts zich laten marginaliseren?



Rob Kok
voorzitter NVVG